

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15/05/19

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΓΕΙΑΣ**

**Θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας για την φαρμακοβιομηχανία, το 2019
διαμορφώνεται καταστροφικό και με οδυνηρές συνέπειες για εργαζόμενους και
ασθενείς»**

Σχετικά με τη συνημμένη επιστολή, μέσω email, παρακαλείσθε για την τοποθέτησή σας σε όσα εμπεριέχονται σ' αυτή. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και, συγκεκριμένα, μας το έθεσε η κα Τζένη Παπαδονικολάκη ----- και μάλιστα ζητά να του μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

**Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

Την ίδια στιγμή, οι μέχρι τώρα εκτιμήσεις του α' τριμήνου 2019 υποδεικνύουν μια σημαντική αύξηση στο εξωνοσοκομειακό (+~15% σε σχέση με την ίδια περίοδο πέρυσι) αλλά και στο νοσοκομειακό clawback σε σχέση με τα αποτελέσματα του 2018. Πρόσφατα δε, στη Βουλή αναφέρθηκε δαπάνη φαρμάκου ανασφαλιστών €93 εκατ. για το α' τετράμηνο 2019. Αυτό σημαίνει περίπου €300 εκατ. φέτος (από €240 εκατ. το 2018).

Με βάση τα παραπάνω, εκτιμάται ότι οι επιβαρύνσεις στην φαρμακοβιομηχανία για το 2019 θα ξεπεράσουν τα €1,8 δις (!!!), ποσό απίστευτο, εκτός οικονομικής λογικής και πάνω από πέντε φορές υψηλότερο σε σχέση με τον αντίστοιχο μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Κανένα νέο φάρμακο δεν έχει εισαχθεί εδώ και ένα χρόνο στη χώρα μας ως απόρροια των καθυστερήσεων στις διαδικασίες HTA-διαπραγμάτευσης, των ανεξέλεγκτων επιβαρύνσεων, της έλλειψης προβλεψιμότητας και της αδυναμίας πλήρους εφαρμογής των ψηφισμένων μεταρρυθμίσεων. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, οι Έλληνες ασθενείς να στερούνται πρόσβασης σε νέες καινοτόμες θεραπείες, σε αντίθεση με τους Ευρωπαίους συμπολίτες μας. Επιπρόσθετα, η καθυστέρηση της ένταξης των γενοσήμων σε καθεστώς αποζημίωσης έχει σαν αποτέλεσμα οι μεν ασθενείς να στερούνται τη πρόσβαση σε οικονομικότερες θεραπείες και το δε σύστημα να απεμπολεί τη δυνατότητα παραγωγής πολύτιμων εξοικονομήσεων.
3. Τελευταία έκπληξη αποτελεί η απαίτηση της εξόφλησης εκκρεμών rebates για τα έτη 2006-2008, ύψους €200 εκατ. Τονίζουμε ότι στην πράξη δεν υπάρχει καμία εκκρεμότητα : τα ποσά επιστροφών υπέρ του ΟΠΑΔ και άλλων ταμείων για τα έτη 2006, 2007 και 2008 δεν οφείλονται, διότι ακυρώθηκαν με σειρά 24 αποφάσεων του ΣτΕ. Εν συνεχεία, ο νόμος καταργήθηκε, αντικαταστάθηκε με νέο το 2008, ο οποίος και πάλι καταργήθηκε οριστικά το 2011. Δεν είναι δυνατόν σε μια ευνομούμενη, δημοκρατική, ευρωπαϊκή χώρα, να ανακαλύπτονται δήθεν οφειλές των επιχειρήσεων και να επιβάλλονται αναδρομικά 13 χρόνια μετά. Έχει ξανασυμβεί ποτέ κάτι τέτοιο στα επιχειρηματικά χρονικά;
Πρέπει ακόμη να τονιστεί ότι τα ποσά αυτά έχουν πληρωθεί πολλαπλώς:
 - μέσω του κουρέματος, στο πλαίσιο του PSI, των κρατικών ομολόγων με τα οποία πληρώθηκαν υποχρεωτικά οι εταιρείες για χρέη των νοσοκομείων από την προμήθεια φαρμάκων
 - μέσω του τέλους εισόδου στην θετική λίστα 4% που εφαρμόστηκε από το 2011
 - μέσω τεράστιων δυσβάστακτων μειώσεων τιμών κυρίως των παλαιότερων φαρμάκων
 - μέσω των υπέρογκων rebate και clawback. Σημειώνεται ότι ο μέσος όρος των εν λόγω επιβαρύνσεων στην Ευρώπη δεν ξεπερνά το 8%, όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος στη χώρα μας το 2019 αναμένεται να ξεπεράσει το 35%!!!

Αντί λοιπόν να ληφθούν υπόψη οι επανειλημμένες κραυγές αγωνίας που εκπέμπει ο κλάδος τα τελευταία χρόνια και να γίνεται προσπάθεια να μειωθούν οι επιβαρύνσεις

για τη βιομηχανία σε σχέση με το 2018, όπου έφτασαν τα 1,4 δις €, ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε να παρέχουμε φαρμακευτική κάλυψη στον πληθυσμό της χώρας, οδηγούμαστε σε νέες πρόσθετες επιβαρύνσεις τουλάχιστον €350 εκατ.

Τα παραπάνω μέτρα θα οδηγήσουν τον κλάδο σε εξόντωση μέσω υποχρεωτικών επιστροφών σε επίπεδα της τάξης των €1,8 δις (!) για το 2019 :

Τυχόν εφαρμογή των ανωτέρω θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια:

- στην εξόντωση αρκετών και την αποδυνάμωση όλων των εταιρειών του κλάδου,
- στην αποτροπή της εισόδου νέων φαρμάκων στη χώρα που τόσο τα έχουν ανάγκη οι ασθενείς,
- στην απόσυρση ΑΜΕΣΑ μιας σειράς καθιερωμένων φαρμακευτικών θεραπειών στη χώρα που θα μπορούσαν να αγγίξουν και τους 1.000 κωδικούς ΕΟΦ
- στην σημαντική αποεπένδυση στον κλάδο με την αποδυνάμωση κάθε προσπάθειας προσέλκυσης κλινικών μελετών και την υπονόμηση στην πράξη, κάθε επενδυτικής προσπάθειας από ελληνικές και πολυεθνικές φαρμακοβιομηχανίες.
- στην απώλεια έως και 2.500 θέσεων εργασίας στον κλάδο του φαρμάκου.

Δυστυχώς οι συνέπειες για τους Έλληνες ασθενείς και για τη Δημόσια Υγεία, για τις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους μας, θα είναι οδυνηρές.

Πλέον όλων των παραπάνω, η εφαρμοζόμενη φαρμακευτική πολιτική χαρακτηρίζεται από την πλήρη απουσία αναπτυξιακής προοπτικής και αποτρέπει τις επενδύσεις. Πως είναι δυνατόν να προσελκύσουμε νέες επενδύσεις και επενδυτές τη στιγμή που οι υπάρχοντες επενδυτές αντιμετωπίζουν αναδρομικές και αβάσιμες επιβαρύνσεις από το παρελθόν, σε βάθος 10 και πλέον ετών ;

Δυστυχώς ο Φαρμακευτικός κλάδος παραμένει πάντα ο εύκολος στόχος. Ένας Κλάδος που εργάζεται με επίκεντρο τον ασθενή και τη Δημόσια Υγεία, που απασχολεί πάνω από 14,4 χιλ. άτομα, το 60,5% των οποίων είναι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, που συνεισφέρει 3,4% στο ΑΕΠ της Ελλάδας, που αποτελεί σημαντική εξαγωγική δύναμη της χώρας μας (οι εξαγωγές φαρμακευτικών προϊόντων αντιστοιχούν στο 4,3% του συνόλου των ελληνικών εξαγωγών όλων των αγαθών για το 2018) και που αποτελεί κινητήριο μοχλό επένδυσης για Έρευνα και Ανάπτυξη (8% της συνολικής δαπάνης για Ε&Α στην Ελλάδα). Ένας Κλάδος που **αποτελεί πυλώνα χρηματοδότησης του δημόσιου συστήματος υγείας όλα τα χρόνια της κρίσης**, καθώς καλύπτει την υπέρβαση της φαρμακευτικής δαπάνης και έχει στηρίξει τη Δημόσια Υγεία μέσω υποχρεωτικών επιστροφών (clawback και rebate) με **€ 5,3 δις.** για τα έτη 2012-2018.

Με βάση τα παραπάνω :

Σας καλούμε να αναλογιστείτε το δυναμικό και την προσφορά του κλάδου μας στην Δημόσια Υγεία και στην Εθνική Οικονομία !

Ζητούμε **άμεσα** τον εξορθολογισμό της χρηματοδότησης της δαπάνης για το φάρμακο, δεδομένου ότι η φαρμακευτική κάλυψη του πληθυσμού δεν μπορεί να γίνεται μόνο με τις πλάτες της φαρμακοβιομηχανίας.

Ζητούμε τον καθορισμό ανώτατου ορίου στο clawback προκειμένου να διασφαλιστεί η ελάχιστη επιχειρηματική προβλεψιμότητα και φαρμακοβιομηχανία να επιβαρύνεται με ότι της αναλογεί.

Ζητούμε όπως καθοριστεί το συντομότερο δυνατό μια συνάντηση σε ανώτατο επίπεδο, ώστε να συζητηθεί ένα ρεαλιστικό, κοινά αποδεκτό πλαίσιο εθνικής φαρμακευτικής πολιτικής που εκτός από την Προστασία της Δημόσιας Υγείας και τη συγκράτηση της φαρμακευτικής δαπάνης, θα διασφαλίζει επιτέλους εύλογη προβλεψιμότητα στο χώρο του φαρμάκου αποτρέποντας την εξόντωση των εταιριών του Κλάδου.

Με εκτίμηση,

Πρόεδρος ΣΦΕΕ

Πρόεδρος ΠΕΦ

Πρόεδρος PhRMA

Ολύμπιος Παπαδημητρίου

Θεόδωρος Τρύφων

Μάκης Παπαταξιάρχης